

VÁCZI KÖZLÖNY

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési ára: Egész évre 12 kor.,
félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

KONCZ JÓZSEF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesegyház-tér 7. szant.

Megjelenik minden csütörtökön.

Nyilt-tér sora 60 fillér.

Hirdetések árszabály szerint.

A frázis-politika alkonya.

(!) Tényeknek és érveknek halmozódásából nyer erőt maga a következtetés! — Előttünk fekszik Barabás Bélának, a delegációk magyar elnökének nyilatkozata a gazdasági politika szükségességéről, a magyar ülések végeztével. Ehhez a nyilatkozathoz nem kell kommentár! Hanem hozzáfoghánók inkább azt a tényt, amit különben egy igen tekintélyes vezérember szögezett le: hogy a győzelmét eddig még egyetlen egy párt sem iparkodott olyannyira kihasználni és kiaknázni, mint épen a 48-as párt, — tekintjük akár maguknak a képviselőknek polczra való törekvését, akár hozzátartozóiknak nyeregbe való ültetését. Ezen tényekhez járul s mintegy megkoronázza ezeket a 48-asok azon illojális és a fegyverszövetség őszinteségével merőben ellenkező viselkedése, — melyet a legutóbb lezajlott néhány képviselőválasztásnál alkalmazott a párt.

Ezen imént megismételt kijelentés és tapasztalatilag beigazolt tények feljogosítanának most bennünket arra, hogy legalább is a szó fegyverét fordítsuk viszont a 48-as párt ellen, ha ők meg nem kímélték a gyakorlati eljárás fegyverének élétől! Bebizonyíthatnók azt, hogy egy olyan párt, amelynek elveit csúffá tette a tények logikája; hogy egy olyan párt, amely párt igen sok képviselőjének jellembeli kvalifikációja egyáltalában nem nyújt garanciát arra nézve, hogy ami elégtelen, vagy fonák az elvekben, legalább az egyének jellemében és működésében nyerjen javítást és orvoslást: egyáltalában a legtávolabbról sem kecsegtethet holmi rózsás reményekkel az ország jólétének megalapozására és előmozdítására irányítandó működésében!

De mi ezt nem tesszük! Tartjuk inkább nagylelkűen a fegyverszövetséggel

vállalt köteleességeket, — s átengedjük inkább ezt a pártot annak a proceszszusnak, melyet a jövő fejleményeinek hatása alatt úgy sem kerülhet el... Beérjük mi jelenleg azzal is, hogy bekapcsoljuk Barabás nyilatkozatába annak a politikának folytatását, melyet annak idején a nagy Széchenyi kezéből Magyarország balsorsa ütött ki!

Óh, mert hol volna most ez az ország, ha testet ölthet Széchenyi ideája, melyet egy iparilag és gazdaságilag fejlett, ennek nyomán gazdag és boldog, gazdagságánál fogva hatalmas és erős, hatalmánál fogva pedig független és szabad Magyarországról megálmódott?... Hol volna ez a nép, ha annyi generáción keresztül az ő nagy elméje által kijelölt vizeken siklik a kormányok hajója?... Vajjon olyan kezekben volna-e Magyarország gyáripara, mint jelenleg van? Vajjon a kivivott szabadság daczára szakadnának-e ezrek és ezrek idegen világba, idegen hazába szitokkal ajkukon s térnének-e vissza még nagyobb elégedetlenséggel s koldus tarisznyával oldalukon? Volna-e akkor szükségünk a tulipánmozgalom meddő nyegleségére? Fájlanók-e azt, hogy Fiumében lenéznek, Zágrábban gúnyolódnak és daczolnak velünk? Siránkoznánk-e, hogy Erdélyben a román bankok, erdő-spekulációk vonják ki az idegent a magyar befolyás alól, a földet pedig a magyar talpa alól? Kellene-e panaszolnunk, hogy a Kárpátok alján magasabban mered az égnek a magyarság elleni gyűlölet, mint a bércek ritkuló fenyvesei? Kellene-e kívánunk akkor, hogy vajha lenne Magyarországnak is egy nemzedékről-nemzedékre átöröklődő, a magyarság köztudatába, vágyaiba, törekvéseibe, szándékába átment és beitatott gazdasági programja,

mint amilyen hatalmi marche-routeja van Oroszországnak Nagy Péter testamentomában? . . .

Nem, és ezerszer nem! E bajok, e könyvek, e fájdalmak mind nem volnának, s a gazdasági marche-route is meg volna, csak testbe kellett volna öltöztetni a nagy Széchenyi gondviselészerű gondolatát... De mikor minálunk szűklátókörű, falusi, frázis-politikát űztek, mely a személyekkel ephemer életet élt, vagy halt! . . .

— A szentírás örök igaz szavai szerint „az Úr épségre alkotta a földkerekség nemzetségeit.“ (Bölcs. k. 1, 14.) És ez a mi reményünk! Mert ha olyan katasztrófákat, aminők voltak a rettenetes tatárjárás, a százötven éves török járom és a siralmas belső villongások, diadalmasan kihevert e nemzet: erős a reményünk, hogy kiheverheti egy évtizedeken át folytatott, de sem elveiben nem következetes, sem azok kivételében nem kifogástalan pénzügyi és gazdasági politika ütötte sebeket is, — csak olyan könnyű legyen a tisztességes vagyonsodás munkájára is sereget toborozni e honban, mint amilyenn könnyű volt eddig hangzatos frázisokkal a pártpolitikai hadjáratokra, társadalom bomlasztó szervezetre és népkielesési vállalatokra!

Kis emberek összefogó munkája lendíti fel az ügyet, mint egykoron a mesebeli törpék temetési kísérlete a tetszhalott Hófehérkét, mert: nem halt meg a leányzó, nem halt meg ez az ország, hanem csak alszik!

Népszövetségi gyűlések. Vasárnap, f. h. 8-án a következő helyeken tartottak népszövetségi gyűléseket: Árvamegye: Habovka, Zuberecz. — Baranyam.: Laskafalu, Keskend, Nagypárad, Lippa, Szentistván. — Barsm.: Nagylócsa, Alsótárnok, Oszlány. — Bácsm.:

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testerőt, megszünteti a köhögést, vialadékok, éjjeli izzadást.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mintthogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjem mindenkit „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche“

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerárú-
ban. — Ára évenként 4.— koron.

Szilberek, Magyarkanizsa, Bezdán, Szabadka I., II., III., Ujfalu, Zenta, Szond, Kuczora, Doroszló, Ada, Gombos. — Békésm.: Szentandrás. — Borsodm.: Sajónémeti, Diósgyőr. — Győrm.: Ásvány, Ráró. — Hajdum.: Püspökladány, Hajdudorog. — Háromszék.: Barók. — Hontvármegye: Tergeye, Nádas. — Komáromm.: Tata, Nagyigmánd. — Máramosm.: Aknasugatag. — Mosonm.: Szentandrás, Valla. — Nógrádm.: Soltvadkert, Nógrádpatak, Dejtár, Endrefalva, Karáncseszi. — Nyitram.: Jókó, Sempte. — Pestm.: Angyalföld, Hajós, Kalocsa, Abony, Budaörs, Miske, Sóllymár, Hidegkút. — Pozsonym.: Ilésháza, Taksony, Ábrahám, Boldogta, Réthe. — Sopronm.: Bük, Lakompak, Rábacsanak, Szárföld, Hegykő. — Szatmárm.: Nagysókut, Szaniszló, Mezőterem, Nagymajtény, Láposbánya, Gilvác. — Szepesm.: Kátsfrankvágás, Nagyfrankvágás, Védalu, Hernádfő. — Szilágy.: Korond, Tasnád. — Tolnam.: Bonyhád, Báttaszék, Apor, Duza, Dióberény. — Torontálm.: Párdány. — Trencsénm.: Nagydívény. — Vasm.: Gosztony, Vasvár, Szombathely, Városhodász, Mike, Peczöl, Rábahidvég. — Veszprémm.: Fokszabadi. — Zalam.: Csehi, Barcs, Bánokszentgyörgy. — Zemplénm.: Mád. — Szolnokm.: Mesterszállás, Szolnok.

Városi közgyűlés.

Dr. Zádor János polgármester a városatyákat f. h. 5-re rendkívüli közgyűlésre hívta össze, mely közepes érdeklődés mellett folyt le.

Hogy a pénztár rendben van, a lakosság egészségügyi statisztikája 1907. IV. negyedében nagyon kedvezőtlen volt stb. hivatalos jelentések tudomásul vétettek.

Korpás Márton volt tanácsos fegyelmi ügynek rövid története ez: A város 1889-ben Banis Frigyes elhelyezte egy fővárosi kórházba, ahol 7 évet töltött, a felszámított 1097 koronát pedig a városon hajtották be. Ez ellen

kellett volna akkor Korpás tanácsosnak apelálni, amit pedig elmulasztott, innen a fegyelmi eljárás. Minthogy azonban Korpás tanácsos azóta már nyugdíjba lépett, a vármegye a további eljárást beszüntette. A közgyűlés ezt is tudomásul vette.

Borbély István akvezetőnek átengedi a város a kivonatokért járó taxákat. Megérdemli, mert buzgó hivatalnok, a fizetése meg csekély.

Sztanya Ferenc kórházi ápolótér csak 1402 koronát követelnek a városon. A közgyűlés a követelést megtagadja, mert annak idején a várost nem értesítették s így a követelés jogosultsága el nem ismerhető.

Több illetőségi, terület adás-vételi ügy elintézése után a vadászati jog bérbeadására az árlejtés ápr. 5-re tűzött ki.

A közgyűlés hozzájárult ahhoz, hogy Tokody Lajosné, a fegyház égésénél 1901. áldozatul esett tűzoltó fia emlékére tett 200 korona alapítványt fia sirjának rendezésére fordíthassa.

Több felszólalás történt a Steiner-féle ház (Iparudvar) egy részének eladása pontjánál. E ház a város tulajdona 52 ezer korona értékben.

Hübschl Kálmán városi mérnök ajánlatot tett, hogy a telekből 440 □ ölnyi részt, a Duna felőli kertet 12 ezer koronáért megveszi. A p. ü. bizottság az ajánlatot elfogadásra ajánlja. Donovitz Vilmos szólalt fel elsőnek s nem helyesli, hogy a város e tekintélyes ingatlant eladja, s ha mégis, akkor nyílt árlejtést kellene tartani s esetleg drágábban eladni. Bucsek István annak megfontolására, hívja fel a közgyűlés figyelmét, vajjon a Dunai rész eladása esetén a telek megmaradó része nem vesz-e értékéből esetleg annyit, hogy az 40 ezer koronára nem lesz becsülhető, kivált ha még a fűtecsa szabályozása céljából belőle egy jó darab levágódik?

A felszólalásokra az elnök válaszolt, kifejtve, hogy az eladás határozottan előnyös, mert a vételár többet fog kamatozni, mint

amit a kertért most kapni, az iparudvarnak pedig kilátásra nincs szüksége.

Ezek után az ajánlat a következő közgyűlés sorozatára tűzött ki.

Jdójárásunk 1907-ben.

— A csapadékmérő hálózat vaczi állomásán végzett megfigyelései után jegyezte és közli: KRIZSANÓCZY ÁGOSTON kántor, nyug. tanító, meteorológiai észlelő. —

Januárus. Az ujév hidegen köszöntött be. Az elmúlt évek enyhe telei után végre ismét havas, hideg tél köszöntött ránk. Januárus a normálisnál hidegebb és csapadékosabb volt. 11 csapadékos napja volt; kétszer eső. 9-szer hó esett. Az eső csapadékmennyisége 2-60 mm., a hóé pedig 68-80 mm., s így e hó csapadékmennyisége 71-40 mm. volt. A hóréteg legnagyobb vastagsága 57 cm., csapadéka pedig 21 mm. volt; ez volt egyszermind az elmúlt tél legnagyobb hóréteg-vastagsága, már tudniillik a helybeli Szent Ferenc-rendiek kertjében felállított csapadékmérő közelében.

Februárius. A téli évszak első hónapja, december, csak valamicskével volt hidegebb a normálisnál, januárius már számottevően hidegebb, februárius pedig már abnormisan hideg. A mult telet különösen azért is éreztük annyira hidegnek, főleg pedig hosszúnak, mert februárius, az utolsó téli hónapunk, volt aránylag a leghidegebb. — Csapadék dolgában szegény volt e hónap; csak egyszer volt eső, (20-án hajnal tájban), csapadéka 1-2 mm. volt. Hó 5 ízben esett; ennek csapadéka 3-6 mm. volt. Tehát az egész havi csapadékmennyiség csak 4-8 mm. volt.

Márczius. Ez az első tavaszi hónapunk; méltó utódja volt utolsó téli hónapunknak, februáriusnak, mely, amint láttuk, sokkal hidegebb volt a rendesnél. Márcziusról ugyanezt kell mondanunk, mely szintén hidegebb volt az átlagosnál, úgy, hogy a mult tél bizony nagyon belenyult a tavaszba. A hónap hideg

T A R C Z A.

Egy régi történet.

Vasárnap délután lévén, amikor a jóra való keresztény ember nem szokott dolgozni, Ábrahám Istvánné kiült a tanya elé a kisszékre, mégpedig a napra, mert ilyenkor ősz után már nem szoktuk a nap melegét kerülni, hanem még keressük is. A két nagyobb gyerek ott szaladgált körülötte és kergelődött játszott; a legkisebb még csak most tanul járni, mert az anyjába fogódzva folyton körülötte tipeg, s ha mégis bátorságot vesz magának, hogy az anyja ruháját eleresztsze, rögtön letotyan, de azért újból feltápáskodik, s folytatja sétáját, nagyokat rikkantva a másik két fiú felé, mintha ő is velük játszanék. Előttük fekszik a Bárszony, a házőrző kuvasz, s rettentő háborúba keveredett a langyos idő folytán megmaradt legyekkel. Nyugodtan tartja a fejét, de sunyi módon oldalt pislogva azon mesterkedik, hogy elkaphassa a fülére pályázó szemtelenkedőket, ami néha sikerül is neki.

Az asszony mozdulatlanul ül, két karját a térdeire támasztá s a kezeit összekulcsolta, mintha imádkoznék; ül és elnéz a végtelenbe, s csak olykor simítja végig kezével az arcát, midőn egy szálló ökörnyal akadt meg rajta. Egyszer-egyszer átnéz a közeli tanyák valamelyikére, vagy végig pillant az országúton, amelyről az urát várja, aki reggel a városba ment. De azt még most hiába lesi, az majd csak öreg este fog hazavetődni, mert bizo-

nyosan beült valahova egy kis toroköblögetőre, néhány pohár borra, ami mellett jól esik elbeszélgetni, valami újat hallani s szót váltani a világ folyásáról.

A tanyásné most önkénytelenül ismét átnéz a közeli tanyára, mert mintha ott valami mozgást velt volna észre. S csakugyan, mert onnan egy asszonyféle indul el egyenesen ő feléje. Úgy látszik, jó ismerősök, mert amint ezt észreveszi, rögtön kiadja a két hajkurászó gyereknek a parancsot.

— Halljátok-e! Pista te! Jön a Julesa néne oszt ha ide ér, vagy csendben legyetek, vagy menjetek arrébb. Nehogy fölverjétek körülötte a port, mert tudjátok, hogy köhög tőle.

Aztán fölkel s a kicsit a karjára veszi. Ám ez nagy visítást visz véghez, s fúrja magát lefelé az anyja karjáról a földre.

— Hát inkább lemegy? Nohát menj! — s azzal leteszi a kisszék, a zsámoly mellé, ő maga pedig megindul az erre tartó asszony felé. Az érkező már elég jól látható, nagyon meggörnyedten, de elég szaporán rója a lépéseit, pedig már nagyon öreg lehet.

Vége összeér a két asszony.

— Hozzánk tart kend Julesa néne? Biz azt jól teszi, legalább egy kicsit elbeszélgetünk. Máskor úgyse nagyon ér rá az ember szót váltani, hacsak így vasárnap délután nem.

— Te még csak-csak. Többen vagytok, de én egészen egymagamra! Hát az urad?

— Bement a városra.

— Gondoltam, hogy csak téged láttalak a gyerekekkel. Azért is indultam át hozzátok.

— Hogy is esett az, hogy így magára ma-

radt öreg napjaira, hogy sohase ment férjhez? Nem kérték volna, azt alig gondolnám, mert hallottam édes apámtól, hogy még 38-40 éves korában is szép leány volt, úgy, hogy senkisémet tartotta annyi idősnek! A dologtól meg, amennyire azóta a szerencsétlenség óta bírja, hogy a kocsival feldőlt, ma sem fél, — hát azért nem értem én ezt az egészet.

— Hogy kértek-e? Vagy tiz évig minden esztendőben annyszor mehettem volna férjhez, ahányszor akartam volna, de nem mentem. Mindig arra az egyre vártam, akit szerettem, oszt hogy az nem jött...

— Aztán miért nem jött? De üljön le Julesa néni, én még jobban bírom az állást!

— Azért, mert az Isten másképp rendelte, mert nem jöhetett. Mondogatták ugyan, hogy látták hol itt, hol ott, de ezt ma sem hiszem, mert ha jöhetett volna, akkor jött is volna.

— Hát aztán miért ne jöhetett volna, ha akart jönni? Csak nem tett valami rossz fát a tűzre? Igaz ugyan, hogy akkortájt nagyon járta a betyárvilág...

— Dehogyan tett! Nem volt annak soha baja a törvénytől! Kemény természetű ember volt, de mindig az egyenes úton szeretett járni. A tisztességétől nagyon jöhetett volna, és még sem jött. Itt hagyta apját, anyját, szép gazdaságát, meg még engem is. Ha kiülök a tanya elé, még ma is mindig azon az úton nézegetek végig, amerre utoljára elmenni láttam; oszt sokszor megtörténik, hogy addig nézem az út végét ott a láthatatlan messzeségben, hogy egyszer csak megjelenik előttem egy szempillantásra. Tiz hosszú esztendőn át minden

voltát az okozta, hogy a hőmérséklet napközben alig emelkedett a normális mértékig, azaz a nappalok aránylag igen hűvösek voltak. Márcziusról tehát azt mondhatjuk, hogy igen hűvös a normálisnál valamivel derültebb volt. — E hónap csapadékmennyisége 7·3 mm. volt, még pedig 5-ször eső és 5-ször hó esett. Itt megjegyzem, hogy a hónap 20-án d. u. 5 óra tájban néhány másodperczig tartó, majdnem borsó nagyságu jégeső volt.

Április. Ezen hónapunk is rendkívül hűvös volt; a tavasznak ezen abnormisan hideg volta szemmel láthatólag éreztette hatását a vegetációban: a növényzet fejlődésében erősen visszamaradt. Ritkaságszámba megy, hogy márczius és április olyan hideg legyen, mint aminő tavaly volt. — Az egész hónapot nagy borultság jellemzi, amelylyel gyakori csapadék járt együtt. 16 csapadékos napja volt, eső alakjában. A csapadékmennyiség 64·5 mm. volt. Ebbe bele van véve 2 jégeső, és pedig: 5-én d. u. 5 órakor; 1—2 másodperczig tartott, amelyet dörgés követett; ez volt Vácson a múlt évi hallható első mennydörgés. A másik jégeső 20-án 7 órakor volt; szintén csak jelentéktelen volt.

Május. A szigorú tél és hűvös tavasz után enyhe, meleg májusi éltünk meg. Ezt különösen annak kell tulajdonítanunk, hogy az ég egész hónapban igen felhőtlen volt. A vegetáció a napsugárzás kellő érvényesülése mellett előbbre haladt volna a fejlődés útján, ha csapadék dolgában nincs hiány, — mert az egész hónapban keresztül csak 4-szer volt eső; ennek csapadékmennyisége 15·9 mm. volt. E hó 9-én d. u. 4 óra tájban 1 erősségű mennydörgés volt, melyet záporosó követett; a villám több helyütt lecsapott, de nálunk kárt nem tett. Ugyanezen napon este 8 órakor Ny. felől elég erősen villogott. 24-éjjel szintén volt villogás Ny. irányban. — Az elmúlt esztendő szűk voltát, egyebek kivül, különösen a tél és előtavasz abnormisan hideg voltának és a

május csapadék hiányának is tulajdoníthatjuk.

Junius. Az égbolt junius hó első felében nagyjából borult volt. Általában a zivatar képződésre kedvező volt az időjárási helyzetek kialakulása. 14-én d. u. 3/4 2 órakor É-Ny. irányban 2 erősségű mennydörgés volt, amelyet 7·6 mm. csapadékú eső (felhőszakadás) követett. 23-án éjjel 11 óra után erős vihar keletkezett, 3 erősségű mennydörgést villámcsapások követtek; városunk területén a Szent Ferenc-rendiek templomának tetőzetébe csapott a villám, mely a templom belsejébe hatolva jelentékeny kárt okozott. — Villogás kétszer volt észlelhető: 12-én D-K, 21-én É-K. irányban — A hónapnak 10 csapadékos napja volt, összesen 82·5 mm. csapadékmennyiségben.

Július. Ezen hónap időjárási helyzetét összefoglalva, az igen változékony volt; a rendesnél sokkal hűvösebb, általában borultabb időjárással. — A hőmérséklet ingadozása a rendesnél nagyobb volt, azért hűvös júliusunk időjárásának okát ebben kell keresnünk; így történt, hogy a derült, meleg és a normálisnál szárazabb junius után változékony július következett. — Csapadék tekintetében nem volt épen szegény e hónapunk: 9-szer esett, a havi csapadékmennyiség 58·5 mm. volt. — 2-szer volt mennydörgés: 9-én reggel 3 óra 45 perczkor; ugyanekkor az elég erősségű zivatar terhes felhővel D-ről É-ra húzódott. A másik mennydörgés 30-án este volt. Távoll villámcsapott le és villogott: Villogás volt még e hónapban 2 án.

Augusztus. Igazi nyári idő csak e hó vége felé tudott kialakulni. Általában az egész hónap derült, száraz volt; azonban a hőmérséklet sok helyen normális érték alatt maradt, így nálunk is, s augusztus hónap inkább hűvösebb, mint melegebb volt a szokottnál. — Csapadék a normálisnál kisebbnek mondható. Negyszer esett: 18·8 mm. volt az egész havi csapadékmennyiség. — A mennydörgött 7-én d. u. 5 óra előtt, ugyanekkor esett és villogott

a D-Ny. határon. Villogás volt még 6-án este 7 órakor és 16-án este 9 órakor.

Szeptember. E hónap valamikéval hűvösebb volt a rendesnél. A derült ég folytán az éjjelek elég hűvösek voltak, azonban a hó vége felé megnyihlalt az idő, de általában derűs, száraz, a rendesnél valamivel hűvösebb volt a múlt évi szeptember. — Felhőzete csekély volt; ez visszatükröződik a csapadékviszonyokban is, mert csak 5 csapadékos nap volt nálunk, összesen 13·0 mm. csapadékmennyiségben. — E hónapban egyéb említést érdemlő meteorológiai jelenség nem fordult elő.

Október. E hónap valóban méltó volt a „vén asszonyok nyara” elnevezésre, mert igen enyhe, derült és száraz volt. Hogy a késő nyár ennyire és ily mértékben belenyuljon az őszbe, arra még a legöregebb emberek sem emlékeznek. Valóban hosszú időszakok annalesit kellene végiglapoznunk, míg a multhoz hasonló meleg és száraz októberre akadnánk. — A csekély felhőzettel minimális csapadékok jártak. Csak a hó végén, 27., 30. 31-én esett egy kevés, melynek csapadékmennyisége 10·8 mm. volt. — E hónapban sem fordult elő egyéb feljegyezni való dolog.

November. E hónapunk nagyon változatos időjárású volt. Borús, ködös idők jártak (4-én, 6-án.) Daczára, hogy felhős időjárásban bőven volt részünk, még sem volt annyi esőnk, amennyit szeretnénk volna, mert 6 csapadékos nap alatt összesen csak 14·9 mm esett; még pedig 3-szor eső, 3-szor hó esett. Az első hó 21-én d. e. 10 óra után esett, ezután következő 2 napon szintén esett kevés hó, mely csakhamar elolvadt. A hó csapadéka 7·9 mm., rétegeinek vastagsága pedig alig volt 2 cm.

Deczember. Borús, csapadékos, enyhe volt e hónapunk. A hónap közepén téliesség, hideggé vált az idő, de karácsonyunk mégis fekete volt. Lévéen deczember az évnek legborúsabb hónapja, kijutott a csapadékból, mert 16 napon esett, még pedig 10-szer eső, 6-szor

este arról az útról vártam vissza, de bizony csak hiába vártam! Hej! Régen volt az, nagyon régen!

— Dehát hova ment, hova lett?

— Hogy hová? Elment a hazát védeni.

— Úgy? Hát a ferradalomba?

— Oda! Oda ment a lelkem! Nem is került vissza!

— Ugyan mondja el Julcsa néne, hogy esett az a dolog?

— Elmondhatom, ha nem unod el hallgatni!

— Egy keddi napon alkonyattájban ájtótt hozzánk, s amint édes apámmal borozgattak, fölémítette, hogy másnap bemegy a városra a lakodalmi ruhájáért, amit akkorra ígért meg neki a magyar szabó. Még mérgeződött is érte, hogy minden készen van az esküvőnkre, ami a rákövetkező vasárnap lett volna, csak épen az ő ruhája hiányzik. Még ma is emlékszek arra a keserűségre, ami akkor a szívembe nyilallott, talán megéreztem, hogy sohse látom többet. Mondtam is neki, hogy esküdjön a meglévő valamelyikben, mert hátha baja talál lenni. Még ki is nevetett édes apám, hogy ugyan mi baja lenne? Oszk én is elgondoltam, hogy a betyároktól nincs neki mit félni, mert azokat sokszor elláttuk szalonnával, kenyérral, egygyel-mással, mi is, ők is, hát megnyugodtam, de csak rövid időre, mert amint elment, sirva fakadtam, oszk úgy talált a hajnal is. — Még szóltak a kakasok, alig hajnalodott, mikor jött a kocsijával, mert mellettünk kellett neki elmenni. Csak elbámult, mikor látta, hogy én már künn vagyok, de jól esett neki. Tán sohase nézett rám annyit

szeretettel, mint akkor, mikor leszállt a kocsijáról és elém állt. Hát te már fölkelteél? — azt kérdezte. Akkor is kértem, hogy ne menjen, akkor is tartóztattam, de hiába volt, nem akarta magát kinevetetni, hogy 50 holdas létüre ócska ruhában esküszik. Úgy, ahogy elbúcsúztunk, mert a béresgyerek is a kocsiján volt, aztán elhajtott. — Eljött az este, aki nem jött, az ő volt, pedig nagyon bizonyosra ígérte, hogy napáldozat előtt visszakerül. Azt gondoltam, hogy meghasad a szívem, csuklottam a sirástól. Édes apám már rá is unt a nyekergésemre, de azért biztatott, hogy aligha úgy nem lesz, hogy a szabó nem készült el a munkájával, oszk azt várja meg. De csak nem lehetett engem megnyugtatni, akármennyit is beszéltek. Végre is megígérte édes apám, hogy másnap bemegyünk a városba. Úgy is lett. A fele úton lehetünk, mikor egy fordulónál hirtelen szembekerült velünk az ő két szürkéje. Elsíkoltottam magam, de az örömem csak nagyon rövid ideig tartott, mert a kocsin csak a Miska, a béresgyerek ült. Mikor aztán összeértünk, első szavam is az volt, hogy hol a Pista? Erre ő csak a nyitit mondott, hogy nem tudom. Akkor aztán az apám szólt közbe:

— Nem tudod, hiszen te is vele voltál?!

— Vele voltam, mégse tudom, mert elfogták katonának.

— Nincs most katonafogdosas, mért fogták volna el?

— Hájszen nem is úgy, de hitták, hogy álljon be honvédnek, mert hogy nem magyar az, aki most otthon gunynyaszt.

— Oszk beállt?

— Be. Először nem akart, de aztán a Kocsis Gyurka, aki akkor már fölcsapott, oda kiáltott, hogy sohse bántsa azt strázsamester uram, az nem jön, mert azt a szoknya hiza haza! Erre a Pista odajött hozzám, és azt sügtá, hogy mondjam meg a Julcsának, ha igazán szereti, várjon rá, mert ha el nem pusztul, visszajön érte. Akkor azután felhúzza az ujdonatú csizmáit, a kopottakat meg bevágta a kocsiderekába, oszk csak annyit mondott: hát csak azért se hi a szoknya! Oszk föl is csapott menten, engem meg küldött haza. Hogy aztán hova vitték, azt már nem tudom, de annyit hallottam, hogy még ma indulnak Aradra.

... Hogy aztán mi történt, hogyan értünk haza, azt én már nem tudom, mert a Miska utolsó szavánál lefordultam az ülésről s hetekig feküdtem, azt se tudták élek-e, halok-e? Dehát a fiatalság nagy erő, utoljára is legyőzte a bajt, bár ne győzte volna le. Így maradtam én meg úgy, ahogy vagyok.

— Sohse hallott róla többet?

— Hallottam, de azt nem hittem el. Jobban szeretett az engem, minthogy vissza ne jött volna! Csak az a mindent látó jó Isten tudja, hol pusztulhatott el szegény!

S amint ezeket elmondta, tekintete annak az útnak a porba vesző végére meredt, s összeaszott sovány arcán végigfolyva, egy köny cseppent a kötőjére...

— i.

hó alakjában. A megolvastott hó csapadéka 20 mm., vastagsága pedig alig volt 3 cm-nél több. Az eső csapadéka 35,6 mm. volt; így az egész havi csapadékmennyiség 55,6 mm.-re rúg.

H I R E K.

Főpásztori szózat.

Csáky Károly Emmanuel gróf váci megyés Főpásztor őexcellenciája a nagybőjt alkalmából magasztos eszméktől duzzadó szózatot intézett egyházmegyéjének híveihez a gethsemani kert három rejtélyéről. — A főpásztori szózatot az egyházmegye valamennyi plebánia, szerzetesi és filiális templomaiban fel kell olvasni a legközelebbi vasárnapon, ahol istentisztelet tartatik.

— **Böjti szónoklatok.** Pénteken délután 3 órakor a ferencz-rendiek templomában, vasárnap délutánonként pedig a székesegyházban szónoklatok tartatnak a nagybőjt folyamán. A ferenczrendiek templomában P. Fulgens házfőnök fejtegeti a keresztúti ajtatosság tanulságait, a székesegyházban pedig Toma József alagi lelkész a fájdalmas olvasó titkait. Mindkét ciklust számosan hallgatják.

— **Bucus az irgalmasoknál.** Mult vasárnap ünnepelte Krisztus igaz anyaszentegyhaza Istenes szent Jánosnak, az irgalmasrend alapítójának emlékezetét. Ez alkalommal az irgalmasok váci házában búcsú volt. Az ünnepi beszédet és szentmisét Kontur László tb. pápai káplán, siketnéma-intézeti hittanár mondotta a rend templomában. Délben kedélyes ebédet látta a rendház barátait és közelebb állóit.

— **A megyés Főpásztor** őnagyméltósága hétfőn délután a fővárosból hazaérkezett.

— **Az újpesti plebánia templomban** vasárnap szentelte fel ünnepélyesen Bernardin ferenczrendi atya az ujonnan restaurált, kész templom összes stáció-képeit. A templomot zsufozásig megtöltő hevek előtt kifejtette magasztos mélységével a nagybőjt jelentős fontosságát, azután pedig az előírt szabályok szerint megáldotta a képeket. Mindenesetre örvendetes dolog, hogy ott látjuk a nagybőjti szentbeszédek és ajtatosságok alatt a munkásnép legnagyobb részét, mely örvendetes haladás egy szebb, eredményesebb jövő bajnalát sugározgatja felénk.

— **Egyházmegyei hírek.** Baksay Károly dr. pápai praelátus, apátkanonokot őexcellenciája a középiskolai hittanárokat vizsgáló bizottság tagjává nevezte ki. — Bazsó István dr. püspökszilágyi h. plebános plebánosi investitúrát nyert. — Szilágyi Imre rákospalotai segédlelkész középiskolai hittanári vizsgálatot tett.

— **Tisztelgések.** Az elmúlt hét folyamán tiszteletüket tették a helybelieken kívül a megyés Főpásztor őnagyméltóságánál: Tost Károly, Polákovics Mihály kerepesi plebános, Zabb János taksonyi plebános, Bazsó István dr. püspökszilágyi plebános, Kréhnák János szödi plebános, Radványi Béla zsámboki plebános és Dobó István versegi h. plebános.

— **Személyi hírek.** Pestmegye főispánja Magas Árpád dr.-t, a váci irgalmasrendiek kórházának főorvosát tb. járásorvosnak nevezte ki. — Horváth Károly kegyesrendi tanárt a kolozsvári tudományegyetemen mult vasárnap bölcsész-doktorrá avatták. — Hanusz Zoltán tb. szentszéki ülnök, püspöki szertartó a mult vasárnap névünnepét ülte, mely alkalommal számosan halmozták el jókívánataikkal. — A váci munkásbiztosító pénztár igazgatósága Gindrich József elnök mellé Váró Károlyt vá-

lasztotta meg ügyvezető igazgatónak, ki a felhalmozódott munkából a pénztárügyeket kezeli.

— **Gazdasági értekezlet.** A megyés Főpásztor őexcellenciája kedden és szerdán az összes püspökuraldalmi tisztekkel nagy gazdasági értekezletet tartott. Ez alkalomból szerdán délben őnagyméltósága tisztjeit vendégszerető asztalánál is látta.

— **Hirtelen halál.** Szerdán este és ma reggel szomorú és lesújtó hír terjedt városunkban szájról-szájra. Udvardy Kalmán ügyvéd, járásbirósági ügyész szívzselhűdésben meghalt. Bármennyire szeretnénk volna is a hír igaz voltát megczáfolni és bármilyen hihetetlennek látszott is az: nem változtathattunk a szomorú valón. Szerdán este 6 óra tájban szívzselhűdésben csakugyan meghalt a szikár és sovány — de régebb idő óta tartó csontságja következtében igen gyöngye idegzetű férfiú. A halál nem is odahaza érte, hanem Vlahovich Emil ny. gimn. tanár és igazgató lakásán, hol látogatóban volt. Amint a kereveten ült, egyszerre csak felsóhajtott, hogy igen rosszul érzi magát s azonnal meghalt. Lencsó Ferencz dr., ki hamarosan megjelent, már csak a bekövetkezett halált konstataálta. Udvardy ügyvéd 57 éves volt. Temetése pénteken délután lesz. — Ny. b.!

— **Népszövetségi gyűlések.** Halad a katolikus szervezkedés. Rövid két hónap alatt bebizonyult, hogy a katolikus szervezkedésnek legjobb és legnépszerűbb formája a népszövetségi. Január 23-ika óta háromszáznál több gyűlést tartott a népszövetség. Csak a legutóbbi vasárnap is száznál több gyűlés folyt le. — Egyházmegyénk területén ez alkalommal Abonyban és Szolnokon volt gyűlés, melyekről a következőket jelenthetjük:

Abony. A katolikus iskola udvarán ezernyi hallgató előtt folyt le a gyűlés, melyet Lévy Mihály apát-plebános, országgyűlési képviselő, a függetlenségi párt illusztris tagja nyitott meg. A Népszövetséget Haller István ismertette. Több száz tagra van kilátás.

Szolnok. Márczius hó 8-án, vasárnap d. u. 4 órakor a főtemplom előtti téren tartotta meg a Népszövetség alakuló gyűlését a legnagyobb érdeklődés mellett. A jelen voltak száma mintegy 5-6 ezerre tehető. Képviselve volt Szolnok város minden rendű és rangú lakossága valláskülönbőség nélkül. A központ kiküldöttje Baránszky Gyula dr. budapesti ügyvéd volt. A gyűlés 4 órakor megkezdődött. Az elkészített emelvényt a szocialisták, akik lehettek 200 körül, körülállották, azzal a szándékkal, hogy az értekezletet lármajukkal minden áron lehetlenné teszik. Tervük keresztülvitelét meg is kísérelték. Amint Árva Ferencz h. plebános megnyitó beszédét megkezdette, belekibáltak és fütültek. Ámde kedvtelésük nem soká tartott, mert Baránszky közéjük lépett s kézzelfogható módon kezdte nekik magyarázni a szólásszabadság törvényét. Ezt látva a jelen volt földmives és józan gondolkozású, kath. érzelmű gyári munkásság nagy serege, nem épen gyengéd érintkezésbe hozta öklét a felbujtatott vörösnyakravalósok fejével, — hogy meg ne sántuljanak. A fejét pedig természetesen mindenki, úgy ők is, féltvén, a futásban kerestek biztos menedéket. Futott a dicső hadsereg, élőkön a felbujtó, izgató generális Jakabokkal. Hogy egy kis orrvérzés és fejdaganaton kívül más bajuk nem történt, azt csak a közbelépő csendőrségnek köszönhetik, mert különben még kézzel foghatóbb módon nyertek volna magyarázatot a szólásszabadságról. Ezen kis incidens után a templomtér a szeméttől megtisztítván, nyugodtan hallgathatták Ba-

ránszky dr. nagyszabású s még nagyobb hatású beszédét. A gyűlés a Szózat éneklésével szép csendben szétoszlott. A szövetség tagja közé léptek azonnal számosan. Nem maradt távol Szolnok intelligens közönsége sem. Gyűjtő ívet kértek a törvényszékhez, a városháza, a máv. munkás egyesülethez, a mintegy 7-800 tagból álló fűrészmalmi munkásegysülethez. Így remélhetőleg Szolnokon virágozni fog a Kath. Népszövetség. — Adja Isten, úgy legyen!

— **Hengermalmi közgyűlés.** A Váci Hengermalom Részvénytársaság f. hó 8-ikán a városháza tanácstermében tartotta meg évi rendes közgyűlését Zádor János dr. elnöklete alatt. — A közgyűlés a szokásos formalitások betartása után határozatképes volt és ezért az elnök azt megnyitotta és a közgyűlés a jegyzőkönyv hitelesítésére Franyó István dr. és György Mihály részvényeseket kérte fel. — Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentését, valamint a mérleget és nyereség-felosztó indítványt a közgyűlés egyhangú tetszéssel fogadta és úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak [a felmentvényt megadta.

A nyereség-felosztó indítvány, mely elfogadásra került, a következő volt: Az 1906. évről áthozott nyereség egyenleg 30000 K. volt, mihez az 1907. évi nyereség járult 61299,80 K. úgy, hogy 94299,80 K állott a közgyűlés rendelkezésére, mely összegnek felosztása a következő módon történt: 7715,97 K az igazgatóság alapszabályszerű 12% os jutalékára, 8783,83 K a tartalékalap dotálására, 1800 K a felügyelő-bizottság tiszteletdíjára, 3000 K a tisztviselők jutalékára és munkásjutalmakra, 10000 K a tisztviselői segélyalapra, 40000 K részvényenként 8 korona osztalék kifizetésére az 1. sz. szelvények 1908. márczius 9-től a társaság pénztáránál történő beváltása által, 23000 K pedig a nyereség és veszteség számlán az új üzletévre vitetik át.

A napirendre egy igazgatósági tag megválasztása is ki volt tűzve, mely tisztségre Zádor János dr. elnök előterjesztésére a közgyűlés egyhangúlag Bér Gyulát, a Magyar Kereskedelmi Részvénytársaság áruosztályának ügyvezető igazgatóját választotta meg. — Indítványok nem voltak és így egyéb tárgy hiányában a napirend ki volt merítve, miért is elnöklő Zádor János dr. a részvényeseknek köszönetet mond szives megjelenésükért és a közgyűlést berekeszti.

— **A múzeum felolvasásaiból.** Kisleányának megbetegedése miatt Preszly Elemér dr. visszalépett a múzeumegyesületben vállalt felolvasásától s így azt a mult vasárnap Bauer Mihály tanár tartotta meg. Ugyancsak a szocializmust fejtegette nagy hallgatóság előtt. — Utolsó felolvasását az egyesület márczius 15-én tartja, szintén a városházán, amely ünnepi színezetű lesz.

— **Közértelmiségi értekezlet Vácson.** Követésre méltó értekezlet volt a váci főszolgabírói hivatalban Ivánka Pál főszolgabíró elnöklésével — e hó 9-ikén, hétfőn. Ezen járástiszti, mezőgazdasági, bizottsági és közművelődési együttes értekezleten több vidéki pap, tanító, jegyző és birtokos jelent meg. A tárgysorozatot Mahler Károly, a Magyar Mezőgazdák Szövetkezete nyultenyésztési szakosztályának vezetője kezdte meg, ki a járásban községi nyultenyésztési egyesületek létesítéséről tartott előadást. Utána Pétery Gyula, az alakulóban levő Nemzetgazdasági részvénytársulat szervező bizottságának megbízottja, a belterjes gazdálkodás szükségét s a székesfővárossal szomszédos járásban — részvénytársulati alapon — nagyarányú konyhakertészet és nagytehenészet létesítésének fontosságát fejtegette.

Végül pedig az Országos Gyermekvédő Liga igazgatója tartott érdekes előadást az országos gyermeknap rendezéséről s általában a gyermekvédelem nagy fontosságáról.

= Márczius hatvanadik idusa. Az idén 60 esztendeje, hogy a főváros fiatalsága és népe vértelenül, dicsőségesen kiküzdötte a nemzet immár százados követeléseit. A nagy nap emlékét országszerte fényesen, méltóan fogják megünnepelni. Városunkban is nagyarányú készülődések folynak e napra, annál is inkább, mert vasárnapra esik. — Az ünnepségek sorát a főgimnáziumi ifjúság nyitja meg d. e. 10 órakor, majd 11 órakor folytatja a Kaszinó, 11 órakor a múzeumegyesület, d. u. 3 órakor pedig a város közönsége ünnepel. — A főgimnáziumi ifjúság programja 11 pontból áll. A Kaszinó ünnepséget megnyitja a dalárda, beszédet mond Meiszner János dr., szaval Bárdos Rezső és berekeszti a dalárda. A múzeumegyesület ünnepén Bárdos Rezső elszavalja Agárdi tanár alkalmi versét, Tragor Ignác dr. pedig fejtegeti a 60 évvel ezelőtt történt váci eseményeket. A városközönségének ünnepére a gyülekezés d. u. 2 órakor lesz a Constantin-téren. Onnét leszen a levonulás a honvédelemékhöz. Ott énekel a dalárda, szaval Bárdos Rezső, beszédet mond Matolcsy Sándor dr., ismét szavalat Záborszky Árpádtól s egy hazafias dal a dalárdától. — A Kaszinóban este családias vacsora, melyen vendégeket szívesen látnak.

= Apró hírek. Szokott látogatottság mellett a váci sportegyesület és dalegyesület utolsó kartonját farsang utolsó napján tartotta meg az iparudvari helyiségben. — Márczius 4-ikén, délután veszedelmes pinczetűz támadt Hirschfeld Mayer Constantin-téri házában. Tűzét fogott a gyertyalángtól bizonyos gyulekony anyag a magazinul használt pinczében. Tűzoltóinknak a tűz 4 órai munkát adott. — Márczius 5-én este a Fűrge megérkezett az újpestitelelőből s megkezdte munkáját a Dunán. — A dunai uszodának új gazdái vannak Miklósovits Sándor és Malik István személyében. — Az egyetemi ifjak váci köre mult vasárnap tartott közgyűlésén elhatározta, hogy beolvad a Kaszinóba. Tagdíjuk 8 korona lesz, élveznek minden jogot és előnyt, csak szavazatuk nem lesz a közgyűlésen. Elnökük tagja lesz a választmányoknak, hogy kívánságaiknak kifejezést adhassanak s szöszölöt biztosítsanak. — A drégelypalánki vasút aligha nyílik meg az idén, mert a resiczai vasgyárból nem kapnak sineket. Pedig pénteken egy deputáció is járt Wekerle, Kossuth minisztereknél és Sztérynyi államtitkárnál. A sinek az országos vonalakra kellene.

= A tizenharmadik liceumi est. Immár az ötödik hónapba is belenyúló, hétről-hétre megismétlődő liceumi előadásokat közönségünk kezdi unni. Nem is csoda! Ezt lehetett tapasztalunk a 10-én este tartott felolvasáson is. Különben itt közbe játszhatott a kellemetlen esős idő is. Pedig ez az este igazán megérdemelte volna az érdeklődést. Szereplője Hübschl Kálmán városi főmérnök volt, mivel Molnár István dr. gimnáziumi cz. igazgató közbejött akadályok miatt nem jelenhetett meg. Hübschl mérnök igazán kedvesen, érdekesen és lebilincselően szolt tételéről, az építkezésről. Színes felolvasásban bemutatta nagy vonásokban az építkezés főbb stílusait, a nemzeti irányokra való törekvéseket, a belső berendezés czélszerűségeit, a lakás-mizériákat s az építkezés unikumait az amerikai felhőkarczólokban. Felolvasását, de főleg azon örömdetes kijelentését, hogy városunkban két esztendő átforgása alatt megoldást nyer a vízvezeték és

lakás kérdés, általános tetszésnyilvánításokkal fogadták. — A befejező est e hó 17-én lesz a főgimnáziumban.

= Utolsó népszerű előadás a legényegyletben. Hatodik s egyszersmind befejező előadását tartotta a váci katolikus legényegylet a mult hétfőn este. Ez alkalommal ismét Rózsahegyi Gyula prépost-kanonok tartott igen élvezetes és tanulságos előadást a nagyszámú érdeklődőknek, fejtegetvén, hogy miként alakíthatja ki magában ki-ki a helyes önismeretnek és életnek alapján a határozott jellemet s lehet az életnek nem csupán mestere és művésze, hanem tanítója is. Az általános érdeklődéssel és nagy élvezettel hallgatott szép előadást igen vonzóvá és lebilincselővé tette a közbeszólt számos megkapó példa. — A hálás köszönettel fogadott előadás után két szavalt volt, melyeknek egyikét Káposzta István egyleti tag tartotta.

= Lohr Mária ezelőtt Krónusz csipke vegyészeti tisztító és kelmefestő intézete Budapest, VIII. Baross-utca 85. sz. a legmeglepőbb eredménnyel eszközöli: csipkék, kelmék, ruhák és szövetek vegyztisztítását vagy festését. Ruhák fejtellen állapotban is festetnek. Vidéki megrendelések a legpontosabban, jutányosan és gyorsan teljesítetnek.

= Sorozás, behívás. Szombaton és hétfőn folytak le a váci ifjak sorozásai. Soroztatott összesen 196 ifjú. Beváltak az I. korosztályból 35-en, a II-ikből 11-en, a III-ikből pedig 19 en. — Kedden vette kezdetét a járásiak sorozása. — Április 2-ikára behívtak 13 napos feyvergyakorlatra az alábbi póttartalékok: Sági Ferencz, Csányi Antal, Benke János, Sisa Ferencz, Szili András, Mészáros Béla, Rákóczi Sándor, Pápa József, Simák József, Juhos József, Stelma Ferencz, Zachár József, Franyó Ferencz, Sallai József, Körtvélyessy László, Benkert György, Pozsár Jakab, Szűcs Ferencz, Berinkei János, Dudás Mihály, Bach Antal, Drahony Ferencz, Braun Rudolf, Nepl Ferencz, Szekeres Gábor és Fridrich Aladár.

Felülfizetések. A vácz-városi kath. gazdakörnek 1908. márczius hó 1-én megtartott táncmulatságán felülfizettek:

Csáky Károly gróf megyés püspök úr ónagyméltósága 20 K, Nemes Endre főgym. igazgató és Forgó Kálmán dr. 10 • 10 K, Schmidt János kanonok-plebános 6 K, Miltényi Aurél 5 K, Galcsék György dr. és Kardos Antal 4-4 K, Ujhelyi István praelatus-kanonok 3 K, Fridrich Sándor, Gossmann Ferencz, Göndör Sándor dr., Hochmayer Antal, Halász József, ifj. Csáki Józsefné, Matzenauer Oszkár, Menyhart István, Scheffer András 2-2 K, Cseri János, Rózsahegyi Gyula 1 K 20 f., Schwarcz Gusztáv dr., Kestler István dr., Kontur László, Hanusz Zoltán, Pásztor Ferencz, Hevér István, Szabó József, H. Együd Lajos, Zemanovics J., Mojzes János, Cseko István, Jelinek Ágoston, Mészáros Ferencz bognár, id. Zapletál István, Simon Ferencz, Beskó Béla és Sz. J. 1-1 K, Muréti István és Oroszki István 40-40 f., N. N. 20 f. — A jótékony czélra adott ezen adományokért ezúttal is köszönetet mond az elnökség.

= A múzeum jötevői. Igen szép ajándékokkal szaporodott legutóbb városi múzeumunk képtára. Idősb Maltovich-nővérek a Barabás által festett és gróf Zichy Hyppolitot, Vác 1849. évi megmentőjét s akkori kanonok-plebánost ábrázoló kép könyomatát díszes aranykeretben, — Fekete Károly volt siket-némaintézeti igazgató fényképét s több régi gyászjelentést ajándékoztak múzeumunknak. — A nemeszívű hölgyeknek az egyesület elnöksége ezúton is hálás köszönetét fejezi ki.

= Harmos János elítélése. Harmos János ács munkás január 6-án Váczon Schweitzer Mór kocsmájában megismerkedett Dalcsó Mihálylyal. Beszélgetésközben Dalcsó felemeltette, hogy még aznap este szeretne hazamenni Hartyánba, csakhogy fél az éjszakai ut veszedelmeitől. Harmos kapott az alkalmon és felajánlotta kíséretét, amit Dalcsó örömmel el is fogadott és egy korona jutalmat ígért a fáradságáért. A váci határban, a teljesen elhagyatott országúton Harmos hátulról fejbeütötte Dalcsót, azután a földre teperte és nadrágzsebéből harminczkilenc korona kilenczven fillért tartalmazó pénztárczáját elrabolta. A pestvidéki esküdttörvényszék Rónay Kamill elnökelete alatt rablás miatt most vont a felelősségre Harmost, aki a tárgyaláson azzal védekezett, hogy nem rabolta el a pénztárczát, hanem észrevétlenül kilopta Dalcsó külső kabátzsebéből. Az esküdtek bűnösnek mondták ki a rablásban a vádlottat, akit a törvényszék két évi fegyházra ítelt. Az ítélet jogerős.

= Elvétele még találkozunk azzal az ósdi felfogással, hogy a gyógyszernek, hogy hatásos legyen, okvetlen nagyon rossz ízűnek kell lennie. Ma más nézet uralkodik már és így például a „Scott-féle Emulsió“ oly csukamájolaj összetételű, mely kellemes ízű, könnyen emészthető és a gyermekeknek, a gyenge embereknek valóságos áldás. A „Scott-féle Emulsió“ minden gyógyszerárban kapható.

= A tüdővész gyógyszeréről a bükkfakátrány-készítmények teljes joggal régi jó hírnévnek örvendenek. Ezen készítmények a legkülönbözőbb alakban használatnak, melyek között legjobban a „Sirolin-Roche“, miután ez hatásos, inger nélküli és mindenek előtt igen jóízű. Kapható minden gyógyszerárban.

= Egger pasztillái gyorsan és biztosan hatnak köhögésnél, rekedtségnél és elnyálkásodásnál, felülmúlhatatlanok a torok és légzési szervek működési zavarainál, a gyomrot nem rontják és kitűnő ízűek. Kaphatók minden gyógyszerárban és drogériában. Doboza 1 K és 2 korona. (Próbadoz 50 fill.) Főraktár Nádor gyógyszerár, Bpest, VI., Váci-körút 17.

Meglepi a szülőket

a SCOTT-féle Emulsió hatása minden alkalommal, ha azt angol kórban szenvedő gyermeknek adják. A

feltűnő gyorsan izmosítja a gyermeket, erősíti a csontokat és elősegíti fejlődésüket. Ez a rendkívüli hatás valóban csak ilyen kiváló szerrel érhető el. A SCOTT-féle eljárás okozza, hogy hatásában felülmúlhatatlan és nemcsak fiatal és öreg ember, hanem még a halál küszöbén hitt gyermek is könnyen emészti.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védelmet — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható a gyógyszerárakban.

G S A R N O K.

A Kajkó és a Nyanyó.

Az egyik egy egészséges nagyvárosi gyerek, a másik meg egy még egészségesebb falusi gyerek. Olyan nyolcz esztendősek. Rokonok, unokatestvérek, de sorsuk oly messze dobták őket egymástól, hogy az elmúlt nyárig azt sem tudta egyik a másiktól, hogy amaz si létezik.

A becsületes nevük, valamelyest ugyan elferdítve az anyai dédelgetés által, Laczkó és Sanyó. Amúgy mindeniket a még tisztán beszélni meg nem tanult kisebb testvére nevezte el, s most annyira rajtuk ragadt az új név, hogy az egyiket minden ismerőse, a másikat az egész falu csak úgy hívja.

Csintalan, izeg-mozog, s folyton hunczutságon tőri a fejét mindakettő, de rosszindulatnak még a nyomát sem találtam náluk. Nem hiába maga a megtestesült szelidség a két gyerek édesanyja.

Az elmúlt nyáron találkoztak össze először a nagyanyjuknál, akinél a Nyanyóék nyaraltak. Hogy a gyermekek is megismerjék egymást, meg az öregek is apró véreiket, hát a Kajkóék a közeli faluból sorra bekerültek a nagyanyához egy-egy hétre. Mikor az apja a Kajkót hozta be, szépen elénk állt, meghajtotta és bemutatatta magát.

— Én vagyok a Kovács László, de az apja röglőn hozzátette: a Kajkó! S természetes, hogy most már köztünk is csak ez maradt a neve.

A nagyok dédelgetésén túlesvén, a két kis rokon szembeállt egymással, s mosolyogva, villogó szemekkel mérte végig egymást. Végre is a Kajkó törte meg a csendet.

— Maga most hanyadikba fog járni!

De már ezt nem tűrhette az apja s közbeszólt:

— Hát még mit? Mért nem urazzátok egymást? Hiszen rokonok vagytok! Csókolózzatok össze, aztán legyetek jópajtások!

Sohasem láttam még, hogy gyermekek egy parancsot szivesebben, nagyobb örömmel teljesítettek volna. Derékon kapták egymást s olyan szeretettel ölelkeztek össze, mintha csak édes testvérek lettek volna! Az az nem, mégsem úgy, mert ma már kiment a divatból hogy az édes testvérek szeressék egymást!

S ettől a perctől kezdve az a két gyerek nem tudott ellenni egymás nélkül, s nem tudott egy falatot lenyelni, hogy abból a másiknak is ne juttatott volna. Együtt járták a folyamparti fűzeseket, együtt szedték csokorba a rét virágait, s miután sokan voltak, s a gyermekek szépen egymás mellett a földön feküdtek, egymást átölelve aludtak el.

A falusi gyerek nyáron mezitláb jár, még ha kántortanító is az apja. Meg sem tűri lábán a cipőt. Most azonban a Kajkó, tekintettel arra, hogy városba kerül, egy pár új cipőt kapott. Az édes apja, kinek a gazdasága miatt még azon nap vissza kellett mennie, így szólt a fiához:

— Aztán Kajkó, el ne felejtse, hogy nekünk mindenünk van, csak pénzünk nincs; nehogy az új cipőknek csak a szára legyen meg, mire érte jövök!

— Dehogyan édes apám, nem fogok én itt sem cipőt hordani!

— De majd mit szólnak hozzá a városi gavallérok?

Itt már a Nyanyó segítségére sietett a Kajkónak.

— Pista bácsi, inkább mink is mezitláb járunk! Hiszen cipőben úgysem lehetne halászni, meg a vizes réten járni!

— No azt már szeretem, az a talp legalább el nem kopik!

*

Kora hajnalban, még alig pitymallott, valami susogás ébresztett fel. A többi négy gyerek aludt, de ők ketten sugdostak valamit egymásnak. Épen rájuk akartam szólni, hogy aludjanak még, mikor azt látom, hogy óvatosan kibujnak a váczkukból s rohannak az ajtó felé. Vajjon miben sántikálnak ezek? Ódahú-

zódtam hallgatódzni a kissé nyitvahagyott ajtóhoz, hogy megtudjam, miről beszélgetnek, mi a szándékuk. A Nyanyó suttogott:

— Majd fogunk sok legyet, aztán elmegyünk halászni.

— De mivel? Nincs horog!

— Nekem van egy krajczárom, azért kapunk kettőt, viszünk hazulról czérnát, botot meg vágunk a fűzesben. Dugóm úgyis van már. Ugye jó lesz?

— De mivel vágunk botot?

— Van nekem jó éles budlibicskám!

— De nem fog megharagudni a bácsi, hogy szó nélkül elmentünk?

— Ki! Apukám? Dehogyan fog, inkább szereti, ha korán felkelünk!

Tehát horgászni mennek, akkor nincs baj.

Úgy hat óra tájban visszakerültek, de mert nagyon csöndes volt még a ház tája, újra elmentek, s volt már közel 8 óra, mire ismét megjöttek, de ekkor már mindaketten jobbra-balra dültek az éhségtől.

— No gyerekek, hol a hal?

— Nem fogtunk.

— Ejnye, hát micsoda halászok vagytok? Egyet sem fogtatok?

— Egyet se.

Mikor a Nyanyó bement a reggelit sürgetni, a Kajkó odasomfordál hozzám, aztán azokkal a gyöngyszemeivel rám mosolyogva azt mondja:

— Bácsi kérem, én fogtam egyet, de eldugtam, hogy a Nyanyó ne lássa.

Ejnye, hát ebben a gyerekekben irigység lenne?

— Aztán mért nem szabad azt neki látni?

— Tudja bácsi, ő nem fogott, oszt hátha fájt volna neki az, hogy én meg fogtam!

— Hát nem egymás mellett voltatok?

— Nem, én a patakban, ő meg a tóban. Szerettem volna bocsánatot kérni tőle az előbbi gondolatomért. Megczirógattam az arczocskáját s bementem a szobába. Amint a Nyanyó mellé leülök, nagy halszag üti meg az orromat.

— Te gyerekek, mitől vagy te olyan halszagú, ha halat nem fogtatok?

— Apukám, ne tessék a Kajkónak szólni, én fogtam egyet, de nem mondtam meg neki, nehogy a szive fájjon, mert ő nem fogott!

Ez a két gyerek csupa szeretetből egymást csalta! Hanem aztán látta volna valaki azt a nagy örömet, mikor a közös titkukat felfedeztem! Egypár pillanatig szembe néztek, aztán egymásnak rohantak, s ha lehet, fölfalják egymást megint csak — csupa szeretetből!

*

Végre is, még pedig nagyon gyorsan, letelt a szabadság, s a Kajkóért bejött az édes apja. De addig könyörgött, hogy a Nyanyóék is velem mentek egy-két napra. Ezalatt az idő alatt a Kajkó folyton azon törte a kis buksiját, hogy ugyan mivel lepje meg az ő kedves Nyanyóját.

Előállt a kocsai, a visszaindulásra, már búcsúzkodtak, mikor a Kajkó megszólal:

— Ugyan édes néni, várjanak még egy kicsit! — s azzal befut az udvarra; kis idő múlva jön, s hozzá az ő legkedvesebbjét, egy szelid, kis házi nyulat.

— Nesze Nyanyókám, ezt meg én adom neked! Szeresd te is úgy, ahogy én szerettem! — s a viláért vissza nem fogadta.

S a Nyanyónak minden reggel az volt az első dolga, hogy a nyulacskaét megetesse.

*

Közelgett a szünidő vége. A Nyanyóéknak el kellett hagyni a kedves nagymama barátoságos kis fészket, hol annyira szeretve voltak; el a fűzest, a patakpartot, a virágos rétet, hol oly boldogok, oly szabadok voltak!

Vissza kellett menni a kis városból a nagy városba: a gyerekek börtönébe.

Még egy utolsó Isten hozzádot mondva, épen indulni akartak a vasúti állomásra, mikor a Nyanyó megszólal:

— Nagymama kérem, én a nyulacskaét nem tudtam elhozni, mert a Kajkó nagyon szeretted, ha majd a Pista bácsi bejön, tessék vele visszaküldeni. Tudom, fog örülni a Kajkó, ha meglátja! De addig is édes nagymama tessék ám neki káposzta levelet adni!

*

Édes jó Istenem! Hová is lesz az a nagy szeretet a gyerekből, mire emberré lesz, amit kicsi korában beléjojtottál?

—i.

Irodalom.

Vissza a gyakori szent áldozáshoz.

Irtá: *Reviczky Aladár* lazarista atya. Szerzőmunkáját a művelt közönségnek ajánlja, nem mintha az egyszerűbb ember is nem érthetné és élvezhetné e nagy szeretettel és kedvesen megírt művet, hanem biztonnal azért, mert a művelt közönségünk áll ma legtávolabb attól a krisztusi lélettől, melynek forrása az oltárnál fakad, melynek tápláléka az élet kenyere az Úr asztaláról. X. Pius pápa látta a bajok e gyökerét, azért sürgeti a gyakori, mindennapi áldozást. Szerző lelkét a pápának ezen sürgető szava ösztökéli s mikor másokat is buzdítani akar, finom érzékével azt mondja: Vissza a gyakori szent áldozáshoz. Nem új parancs vagy tanácsról van itt szó, hanem arról, hogy ha keresztények akarunk maradni, menjünk tanulni hitet, életet az első keresztényektől, a vértanú-nemzedéktől. A dolgozat, mely elméletileg s gyakorlatilag is szépen kifejti tárgyát, telve van Krisztus Urunk szavaival, a Szentírásból vett idézetekkel, a természetből merített hasonlatokkal, a szentatyák gondolataival, tekintélyek: a magyar püspökök nyilatkozataival, a mindennapi életből vett szebbnél-szebb magyar példákkal. Rámutat a módra, miként kell a gyakori szent áldozást megkezdeni. Buzdít a szent áldozás apostolkodására. Ajánl jó imakönyveket s e tárgyról szóló füzeteket. Terjedelme 63 oldal. Kapható a „Budapesti Központi Oltáregyesület”-nél 30 fillérért, 100 darab 25 korona. Melegen ajánljuk úgy a papság figyelmébe, hogy a legszelebb körökben terjeszse, mint a művelt közönség pártfogásába, hogy ez isteni művet: a gyakori szent áldozást megismerje, megszeresse és terjeszse.

Szent keresztúti és más ajtatosági gyakorlások Krisztus Jézus kinszenvedéséről és haláláról. Nyolczadrét. 40 lap. Ára kötve 20 fillér. — Ötödik kiadásban forog már közkézen a Szent-István-Társulatnak a szent keresztúti ajtatoságokhoz vezérfonálul szolgáló kis imakönyve. Elterjedtségét s egyre fokozódó népszerűségét érthetővé teszi elmékedéseinek emelkedettsége és stílusának alkalmazkodása a fenkölt gondolatokhoz. Könyörgései Üdvözítőnk kinszenvedésének az egyes stációknál ábrázolt jeleneteiről szólva valóssággal szembe elé állítják azokat az ajtatos keresztút-járóknak, — a közbeszúrt magyarázatok s az igen alkalmasan összeválogatott szent énekek pedig csak fokozzák az elmékedések keltette ajtatos hangulatot. Szent-keresztúti ajtatoságok vezetőinek megbecsülhetetlen segédkönyv, alacsonyra szabott ára azonban lehetővé teszi, hogy a szent-keresztúti ajtatoságok minden résztvevőjének lelki épülésére szolgáljon.

Népiratkák. Rossz irodalom s erkölcs-telen újságcikkek ellenében fegyver a becsületes könyv és a nemes eszméket szolgáló sajtó. Amint kivándorlásra tudja csábítani, nemzetfogyasztó egy-gyermekrendszerre vagy erkölcs-telen életre tudja kaptatni a falvak egyszerű gyermekeit a sok könyv és újságcikk, épen úgy ki is gyógyíthaják őket mindezen szellemi bajokból ugyanezen eszközök, csak tudjanak velük bánni, akik az orvoslásra vállalkoznak. Épen a kivándorlás nyomorúságait, a sok gyerek sok hasznát s a városba csalt és rossz útra tért falusi leányok szomorú sorsát rajzolja élénk színekkel a Szent-István-Társulat mostanában megjelent három népiratkája. A kivándorlóakra Amerika bányáiban és gyáraiban váró rettenetes sorsot drámai erővel ismerteti *Kacziány Géza*nak — kinél kevés magyar ember ismeri jobban Amerikát — *Magyar rabszolgák Amerikában* című füzeté. A kivándorlási ügynökök ravasz fondorlataitól kezdve egészen az amerikai bányák és gyárak embertelen hóhérmunkájáig s e hóhérmunka alatt összeroskadó munkások csúfos haláláig lépésről-lépésre kíséri az új világba induló jó Szedresiek élete folyását s az itthoni nyugodt élet után ott künn reájuk váró bajokat, mely megrázó hűséggel festi, hogy amely faluban elterjed e füzet, onnan ugyan hiába toboroznak rabszolgákat az amerikai dollárkirályok millióinak gyarapítására. Tévedt leány se kerül a nagyvárosok utcáira azokból a falvakból, ahol az iskolában, népkörben, vagy a hosszú estéken otthon elolvassák a másik népiratkát, amelynek címe: *Szép Rozál romlása* s csúffá teszi a gyermekáldás ellen bangoztatni szokott kifogásokat a *Sok gyermek — sok áldás* című füzetecské. A két elsőnek 20—20, a harmadiknak 16 fillér az ára, de semmiféle pénzzel sem lehet megfizetni azt a nagy erkölcsi hasznót, mely ez olvasmányok nyomán a lelkekben támad. A megrendeléseket a Szent-

István-Társulat könyvkereskedésébe (IV. Kecskeméti-utca 2.) vagy könyvkiadóhivatalába (VIII. Szentkirályi utca 28.) kell intézni s tömeges megrendelés esetén mindkét hely jelentékeny árengedményt ad a füzetek megrendelőinek.

A „**Zenélő Magyarország**“ közismert zeneműfolyóirat 354-ik füzeté újra a legjobb s legkedveltebb zongoraujdonságokat közli, mint: I. „Hallja maga gazda uram“ és „Huzzad cigány, ne sajnáld a kezedet“, két pompás magyar nótát. II. Bodor Ernő „Végrendelet“, Eötvös József báró gyönyörű költeményére szerzett hatásos műdalát. III. Böhm Andor talp alá való remek „Demokrata csárdás“-át. IV. „A szélmalom“ című érdekes jellemdarabot Mann D.-től. — Elismert tény, hogy annyi zeneművet — s a legjobb hazai és külföldi szerzők kiváló ujdonságait — csak 6—8 koronáért szerezhethet meg különkiadásokban, amennyit egy füzeté a d e pompás zeneműfolyóiratnak, mégis rendkívül elterjedtsége miatt 6 korona felévi előfizetésért 12 ily gazdag tartalmú füzetet — s azonfelül a 20 kiváló becses, 40 korona bolti árt képviselő, zeneműujdonságot tartalmazó „Husvétli zenealbum-ot“ teljesen ingyen adja féléves előfizetőinek. — Előfizetések a most folyó január-juliusi félévre a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalához, Budapest, VIII. József körút 24. intézendők.

Szerkesztői üzenetek.

S. J. Nézsá. Okt. 1-ig rendben. Tisztelet és pax!

K. M. Muzsla. Félévre rendben. A levél is berobogott. Persze hogy igen, de hát ha úgy van! Üdv.

H. I. Hálas köszönettel vettük a kedves közleni valót Legközelebb felhasználjuk. — Hódolatos üdv!

W. J. Hasonlóan Szives és mindenre kiterjedő figyelme igazán lekötelez. — Tisztelet!

P. L. J. A még raktáron levő verseket, mivel ebbe az időbe illenek, fel akartuk használni. Mivel azonban igen sokat kellett volna rajtuk javítani, inkább mellőztük.

A. F. A derekasan megkezdett munkához derekas kitartást kívánunk. — Üdv!

Nyílttér.

Nyers hársselem 9 frt 90 krtól 43 frt 25 krig teljes ruhára való szövet. Bér-5 mentve és már vámentesen házhoz szállítva. Gazdag mintagyűjtemény postafordultával.

Henneberg selyemgyára, Zürich.

KALOGÉN
BRÁZAY, SÓSBORSZESZ
FOGKRÉM A LEGJOBB ★★

Földesurak figyelmébe!

A „Debreczeni gazdasági üzemi Iroda“

Magyarország területén bárhol **igen jutányos feltételek mellett elvállal:** gazdasági üzemtervek reális alapokra fektetett kidolgozását, gazdaságok berendezését, felügyeletét és ellenőrzését, számvitel berendezését és ennek rendszeres vezetését; becsléseket és leltározásokat; eljár mindennemű gazdasági ügyekben; elfogad megrendelést minden időben és minden körü és nemű prima pirostarka vasmegeyei tájfajta marha szállítására. Megbízások egyes esetekre vagy éves alapon eszközölhetők.

Ajánlattal szolgál: **Kuczka Emil** v. urad. főtitisz gazdasági üzemi irodája

Debreczen, Garay-utca 15.

Globin a legjobb és legfinomabb Czipő tisztítószer
Egyedüli-gyáros: Fritz Schulz jun. részv.-társ. Lipcse és Eger.

KVC POPOFF
LEGELŐKELEBB OROSZ TEAMÁRKA.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 66,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gözcsepülőgépek,
szalmaka-alozók, járgány-csepülőgépek, lóheró-csepülőgépek, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyszemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Ifjabb WALLA JÓZSEF
MOZAIK-CEMENTÁRU- ÉS MŰKŐ-GYÁRA.
ÉPÍTÉSI ANYAGOK RAKTÁRA.
TELEFON 76—36, BUDAPEST TELEFON 76—36
IRODA:
VII. ROTTENBILLER-utca 15. sz.

Márvány mozaik lapok	Mettlachi lapok
Mintázott cementlapok	Keromit és klinkerlapok
Karmantyús betonsővegek	Fayence-lapok
Különféle műkő munkák	Kelheimi-lapok
Granit terazzo	Terrakotta áruk
Beton munkák	Kőagyagesővegek
Csatornázások	Chamotte téglák és agyag
Falburkolások	Portlánd és románcement.

KŐACYAC & CEMENT CSŐ

A VACZI HENGERMALOM RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

lisztárai 50 kilogrammonként:

Buzaörlemény: Asztali dara A B szám 17 K 40 fill. — Asztali dara C szám 17 K 20 fill. — Királyliszt 0 sz. 17 K 20 fill. — Lángliszt 1. sz. 16 K 90 fill. — Elsőrendű zsemlyeliszt 2. sz. 16 K 70 fill. — Zsemlyeliszt 3. sz. 16 K 50 fill. — Elsőrendű kenyérliszt 4. sz. 16 K 30 fill. — Középkenyérliszt 5. sz. 16 K 00 fill. — Kenyérliszt 6. sz. 15 K 60 fill. — Barnakenyérliszt 7. sz. 14 K 80 fill. 7¹/₂. sz. 14 K 00 fill. — 7³/₄. sz. 12 K 00 fill. — Takarmányliszt 8. sz. 08 K 50 fill. — Korpa finom F sz. 06 K 50 fill. — Korpa goromba G. sz. 06 K 50 fill. — Ocsu 07 K 80 fill. — Könkoly 7 K 00 fill. — Büköny 08 K — fill. — Pelyva zsákja 1 K. 50 fill.

Óh jaj!

Megfojt ez az
átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő és szétküldési raktár:

„Nádor”
gyógyszertár

Budapest VI., Váci-körút 17.

Eljen!

Egger mellpasztilla
csakhamar meggyógyított

Kapható Vácson:

Az Irgalmasok és Ursziny Arnold gyógyszertárában.

Hirdetmény.

Nagymennyiségű első osztályú szokvány minőségű sima és gyökeres **Riparia-Portalis, Rupestris-Monticola** és **Vitis-Solónis** vadvessző, valamint ugyanily alanyra nemesített, első osztályú, szokvány minőségű, fajtiszta, a legjobb bor és csemege fajú

gyökeres fásoltványok

hozatnak általunk forgalomba.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep

kezelősége Tapolca,
(Balaton mellett).

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

pótléka
egy régiónak bizonyult háziszser, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közzévényél, oszúnál és meghűlésekénél, bedörzsöléskeppen használva.
Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K 1.40 és K 2.- és úgyszólván minden gyógyszertárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.
Dr. Richter gyógyszertára az „Arany oroszlánhoz”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

**Alkalmas
ügynökök**

magas jutalék mellett felvételnek

Richard Jenke

görfüggöny és ablakredőny gyárában

Braunau, Csehország.

H I R D E T É S E K
jutányos áron felvételnek lapunk
kiadóhivatalában.

MEGHIVÁS

az Ipar- és Kereskedelmi Hitelintézet-nek 1908. évi márczius hó 15-én d. e. 10¹/₂ órakor Vácson, az intézet saját helyiségében tartandó

**XXXVII. üzletévi
rendes közgyűlésére.**

TANÁCSKOZÁS TÁRGYAI:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Az 1907-ik üzletévre vonatkozó igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentés és az évi mérleg előterjesztése.
3. A tiszta nyereség felosztása és a felmentvény megadása.
4. Vezérigazgató választása.

Az igazgatóság.

A közgyűlésen való szavazati jog gyakorolhatására, az alapszabály 17. §-a szerint, a részvények, a közgyűlést megelőző nap déli 12 órájáig, az intézet pénztáránál, szelvényeikkel együtt leteendők.

TARTOZIK.

Mérleg-számla.

KÖVETEL.

V A G Y O N			T E H E R			
	Korona	fillér		Korona	fillér	
1907. december 31.	Pénzkészlet	87625	67	Részvénytőke	200000	—
	Ingtatlanok	186290	04	Tartalékalap	58845	90
	Jelzálogos kölcsönök	305390	24	Nyugdíjalap	11970	56
	Irodai berendezések	4107	97	Fel nem vett osztalékok	1554	—
	Értékpapírok	40296	—	Takarékbetétek	996553	96
	Váltótárca	724264	56	Átmeneti tételek	552	81
	Folyó számlabeli követelések	27544	54	Viszleszámított váltók	93477	—
	Átmeneti kamatok	1287	56	Nyereség: a múlt évi nyereség áthozat	725	67
				Folyó évi nyereség	13126	68
		1376806	58		13852	35
				1376806	58	

Vácson, 1907. december hó 31-én.

Átvizsgálta és helyesnek találta:
A felügyelő-bizottság.

Az igazgatóság.

Vác, 1908. Nyomatott Mayer Sándor könyvnyomdájában.